

Seçimler ile dinî hayatımızda bazı benzerlik ve farklılıklar

DR.
C. AHMET
AKIŞIK

c.ahmetakisik@gmail.com

İslam itikadına göre kişi, inanç olarak ya "hak"ı veya bâtili seçecektir. İslam'da bâtil, hakkın karşısında olan her şeydir. Hakkı tercih etmeyen otomatik olarak bâtila düşmüş olur. "Hakk", şüphesiz İslam dinidir.

Türkiye'miz, demokratik ülkeler içinde yer almaktadır. Eğer bir ülkede seçimler yapılabiliyor, kişi istediği yere seyahat edebiliyor, özel mülkiyet hakkı gibi insan haklarını kullanabiliyorlarsa, bugünkü dünya ölçeği çerçevesinde o ülkede demokrasi var demektir.

Ülkemizdeki kanunlar, insan aklının ürünü olup seküler temellidir. Fakat insan, dünyanın hiçbir yerinde çağlar boyunca seküler/laik olmamıştır ve olamaz da. Çünkü doğru-yanlış onun mutlaka bir inancı vardır. İnançsızlık/ateizm de bir inançtır. Ancak İslam'a göre bâtildir. Müslüman, yüce Allah'a, Kur'an'a, Peygamberine ve onun getirdiği, tebliğ ettiği bütün vahye, İslam'a inanır.

Biz bu makalemizde, bir insanın, içinde yaşadığı toplumda karşılaştığı ve yaşadığı dünya işlerinin İslam'a göre benzer ve farklı yönlerini göstermeye çalışacağız. Gündemde seçim olduğuna göre, bir seçimde kazanan ve kaybedenler olur. Kaybedenler, kazanabilmek için ümitlerini gelecek seçime bağlar.

Acaba ahiret âleminde -seçimde kaybedenler için gelecek umudu olduğu gibi- geri dönüş mümkün müdür ve bunun için mazeret beyan edenler, nasıl bir cevapla karşılaşacaklardır? Bu konulara temas edilecektir.

Konuyu şu başlıklar altında ele almak mümkündür:

SEÇİMLERDE PARTİLER

Konu, şu başlıklarla açıklanabilir:

1. Batı patentli partiler. Bunların kuruluş amacı, iktidara gelmek, mevcut ya da çıkaracakları kanunlarla devlet kurumlarını yönetmektir. Bunu yasalar çerçevesinde seçimle -bazan darbeyle- gerçekleştirirler. Bir parti seçim çalışmalarında programını ilân eder ve vaatlerini açıklar. Partilerden bu yarıştı, zaman zaman yalan, iftira ve ahlâk dışı davranışlara yeltenenler olur. Toplumun yönetim şekli/rejimi ne olursa olsun, bunu sık görmek, mümkündür. Çünkü Batı'da "Makyavelist" -ahlâk dışı olsa da- "menfaatçi felsefe" hâkimdir. Bu düşünceye göre hedefe ulaştırılan her şey, mubah addedilir. Vasıtanın gayri meşru olması önemli değildir.

Bu anlayış ve davranış biçimi, Batı'nın milletlere, özellikle İslam toplumlarına kurdukları bir tuzaktır. Bu tuzağa yakalanan parti ve taraftarlarında ya ahiret inancı yoktur veya çok azdır. Onun için yalan ve iftira da bir sorumluluk duyamazlar.

2. İslam toplumunda partiler. İslam ahlâkını esas alan partiler, Müslümanlara ve tüm insanlara hak, hakikat ve adaleti sunma yarışısı ve hizmeti içindedirler. Çünkü İslam dininde yalan, iftira ve tevizirata dayalı particilik yoktur. Bütün Müslümanlar kardeşdir (Hucurât,10). İnsanlara iyilik yapmak, önerilir. Ayet-i kerime ile tefrika/ayırıştırma (Âl-i İmrân,103) ve bâtil yasaklanmıştır (İsrâ,81).

İslam toplumunda Müslümanlar, Cumhûr-ı İslam olan Dört Mezhâb'ın de içinde bulunduğu "müctehid âlimler topluluğu"na bağlı hareket ederler. Bu şekilde Müslümanların dinde birliği sağlanmış olur.

Bu birliğin dışında kalan 72 bid'at ve dalâlet fırkası, İslam'da tefrikacı/ayırıştırıcı kabul edilir (Tirmizi, İman 18). **Oryantalistler, misyonerler** ve bunların talimat ve fasit düşüncelerine kendisini kaptıran, **Dinde reformcu ilahiyatçıların** tümü, **Batı ve 72 fırka** taraftarıdır. Buna göre Cumhûr-ı İslam içinde yer alan her Müslüman, "dünyada yaptıklarının hesabını ahirette verecektir" inancına sahiptir.

İnsanın dünyaya geliş gayesi, Kur'an-ı kerimde açıklanmıştır (Zâriyât,56).

O da Allah'ı tanımak, O'nun birliğine inanmak, Peygamberinin bildirdiği şekilde Allah'a ibadet ve tâatte bulunmaktır.

SEÇİMLERDE VATANDAŞLIK

Konu, şu başlıklarla açıklanabilir:

1. Seçimlerde kimlik. Bir seçimde oy kullanabilmek için, o ülkenin vatandaşı olmak şarttır. Yasalara göre, bu konuda âdiyet/kimlik aranır. Kimliği olan ancak vatandaşlık haklarından istifade edebilir.

2. İslam'da Müslüman kimliği. Bir kişinin Müslüman olması, kalben Allah'a ve Peygamber'e inanması ve bunu dili ile ikrar etmesi/söylemesiyle gerçekleşir. Muhammed aleyhisselâm'ın tebliğ ettiği İslam dininin tamamını şeksiz ve şüphesiz kalben tasdik eden bir kişi, Müslüman kimliğine kavuşmuş olur. Kimliğin yazılı olması, şart değildir. Hatta dil ile ikrar bile, toplumda dini konularda işlemlerin yürütülmesinde zahiri bir şart olarak aranır. Esas olan, kalbin tasdiki ve iman etmesidir.

Eğer kalp, İslam'a, Kur'an'a ve Peygamber'e inanmamışsa, o kişinin dili ile "iman"ı söylemesinin, camide ve Müslümanların arasında görünmesinin Allah katında hiçbir değeri yoktur. Kur'an-ı Kerim bu kişileri, münafık olarak nitelendirir. Aslında bunlar, kâfirlerdir (Tevebe,84-85; Münafikûn,1-3). Fakat toplumda Müslüman muamelesi/işlemi görürler. Cenaze namazları kılınır ve Müslüman mezarlığına gömülürler. Ancak ahirette gidecekleri yer, elbette sonsuz cehennem ateşidir (Nisâ,142-145).

KİM, NEYİ SEÇECEK?

Konu, şu başlıklarla açıklanabilir:

1. Dünya ölçeğinde seçim. İktidarda olan partiler, seçimlerde programları gereği, yaptıkları icraatı ve yapacaklarını; muhalefette olanlar ise daha ziyade mevcudu eleştirir ve vaatlerini açıklarlar. Seçimler sonucunda iktidara gelenler, kazanmış; iktidara gelemeyenler de kaybetmiş ve muhalefete düşmüş olurlar. Bu arada birçok aday, parlamento dışında kalır.

Dünyaya âit seçimlerde hedef, kişiler ve iktidar olmaktadır. Bunlar da geçici ve sonludur. Hatta kaybedenlerin bir sonraki seçimlerde kazanma umutları olduğu gibi, programlarını değiştirme imkânları da vardır.

2. Din alanında seçim. İslam itikadına göre, kişi, inanç olarak

İslam, Hristiyanlık ve Yahudilik gibi beşerîleştirilmiş bir din değildir.

ya "hak"ı veya bâtili seçecektir. İslam'da bâtil, hakkın karşısında olan her şeydir. Hakkı tercih etmeyen otomatik olarak bâtila düşmüş olur. "Hakk", şüphesiz İslam dinidir (İsrâ,81/Beydâvî ve Mâturidî).

1) İman ve küfür. Dünya hayatında insanın din/inanç olarak seçeceği iki seçenek/tercih vardır. Bunlardan biri, iman, diğeri küfür yoludur. İnsanı yaratan, yaşatan ve ona bütün nimetleri gönderen Rabbinin tanınması (Zâriyât,56) ve O'na şükretmesi gerekir (Bakara,152). Bu da ancak O'na iman ile olur. Hakiki iman, son din İslam'ı ve onun Peygamberi Muhammed aleyhisselâm'ı kabul etmek/tasdik etmekle gerçekleşir.

İmanın zıddı/karşısı, küfürdür. Müslüman olmayan bir kişi, hangi dinde olursa olsun küfürdedir.

2) Rehber Peygamber. Hakiki, doğru imana kavuşma, ancak Peygamber'e tâbi olmakla mümkün olur. Bir insan ne kadar akıllı ve zeki olursa olsun, **Peygambersiz**, hakka, hakikate ve Allah'ın razı olduğu dine ulaşamaz. Onun için İslam'da felsefe yapmaya kalkın filozoflar -İbn Sina, Farabi, İbn Rüşd, İbn Hazm gibi- Peygamberin sunduğu ve Eshâb-ı Kiram'ın naklettiği İslam'a ulaşamamışlar, daha doğrusu bu İslam'ı beğenmemişlerdir. **İslam dinini** -aynı Mısırlı, Pakistanlı, Hindistanlı, Fransalı, İngilizleri ve Türkiyeli dinde reformistler gibi- akıllarına uydurmaya ve vahyi tevile veya inkârı kalkmışlardır. Kısaca İslam ümmetinin müctehidlerinin açıkladıkları İslam'ı reddetmişlerdir.

Dinde reformistler, Cumhûr-ı İslam'ın müctehidlerine değil, kendi müctehidlerine(!) tâbi olur ve onları üstad kabul ederler. Bunlar arasında dünyaya meşhur ve sicilli **mason ve mürtedler** olduğu gibi, **misyoner oryantalist, Vehhâbî/Selefi** ve Amerikan ajanı **FETÖ elemanları** da vardır.

3) Mezhap imamları. Cumhûr-ı Müslimîn, Eshâb-ı Kiram'ın naklettiği İslam'a bağlı Dört Mezhap İmamı ve bunlara uyan bütün müctehidlerinde rehber kabul ederler. **72 bid'at ve dalâlet fırkasından** hiçbirinde -İslam dininin esaslarına göre- müctehid çıkmamıştır. Bu

fırkaların âlimleri vardır. Fakat bu âlimler arasında müctehid bulunmamaktadır. **Kaderi inkâr eden**, "Allah, her şeyi bilmez" diyen, âlemi kâinatı ezeli kabul eden, sahâbîlere söven biri, ne kadar ilim sahibi olursa olsun, müctehid addedilmez, Müslümanların rehberi olamaz. Kal di ki, **mason ve mürted**, müctehid olabilsin!

4) Müslüman taraflıdır. Müslüman, Resûlullah'ın tebliğ ettiği dinden yanadır (Mücadele,22). Bu bakımdan, taraflıdır. Bunu "**âdil davranmaz**" şeklinde anlamamak lazımdır. İslam'ın ve Müslümanın en önemli özelliklerinden biri, adaleti emretmesi (Nahl,90) ve âdil olmasıdır (Buhârî, Ezân 36). Din/iman bakımından **tarafsızlık** düşünülemez. "İslam'da itikad yönünden ben tarafsızım" diyen, Müslüman değildir, kâfiridir. Bir kalpte hem iman hem küfür, bir anda olmaz. İmanlı olan kâfir değildir; kâfir olan da Mü'min değildir.

Bu bakımdan **Ehl-i Kitab'a** cennette yer ayırın **ilahiyatçı, Diyanetçi ve FETÖbağımlısı**, bu ölçüler çerçevesinde ya Mü'mindir veya kâfiridir. Çünkü, İslam, Hristiyanlık ve Yahudilik gibi beşerîleştirilmiş bir din değildir. **Papaz**, istediğini, cennete, istemediğini cehenneme gönderebilir! Fakat yukarıdaki hükümlerin hepsi, **âyet, hadis** ve müctehidlerin fetvalarına dayanmaktadır.

SEÇİMLERDE KAMPANYALAR

Konu, şu başlıklarla açıklanabilir:

1. Seçimlerde propaganda. Siyasi partiler, programlarını ve hedeflerini açıklamak ve kitlelere duyurmak için meydanlara inerler. Mitingler tertip ederler. Çeşitli salon toplantılarıyla propaganda yaparlar. Propaganda ile doğru da söylenir, yanlış da. Önemli olan kitleleri etkilemektir.

2. İslam'da da'vet. Müslüman, her şeyden önce doğru ve dürüst olarak, başkalarına yardım ederek, âdil davranarak, kimseye zarar vermeden hak olan İslam'ı temsil eder (Âl-i İmrân,19). Onun bu şekildeki davranışı ve temsilî, İslam'a bir da'vettir, bir çağrıdır. Ancak ilim erbabi, cihad yaparak, İslam dinini geniş insan topluluklarına ulaştırırlar.

1) Fikri ve fiili cihad. Âlimler, kitap, risale ve fetvalarıyla İslam'ı anlatırlar ve yayarlar. Tefsir, hadis, akâid, fıkıh, siyer, ahlâk ve tasavvuf alanında yazılan bütün kitaplar, ilmi cihad örnekleridir. Her âlim, bu çalışmalarını niyetine göre karşılık

sevap alır.

Fiili cihad/savaş, İslam toplumunda -halife, padişah, hakan, hükümdar, devlet başkanı gibi- emrin komutasında veya talimatıyla yapılır. Hiçbir Müslüman kendiliğinden fiili cihad yapamaz. Bu, Haricîler'in işidir ve fitne çıkarmak olur.

2) Cami, vaaz ve ezan. Cami ve mescidler, halka açık İslam'ın öğretildiği ve yayıldığı yerlerdir. **Vaaz** ve **hutbelerle**, İslam konusunda cemâat aydınlatılır. Buna göre **temizlik** başta olmak üzere **doğruluk, dürüstlük**, çalışma, adalet, ana ve babaya itaat, fakir ve kimsesizlere yardım, **ibadet ve tâate devam**, faiz, içki gibi haramlardan uzak durma, **âhiret ve ölüm hatırlama**, manevî ve millî değerlere saygı gibi dinî, ahlâkî ve sosyal konular işlenir.

Ezan ile günde beş kere, Müslümanlara ve diğer insanlara, İslam ve ahiret hatırlatılır. Cami ve minareler, İslam dinini ve namazı hatırlatan mübarek sembol yapılarıdır.

SEÇİMLERDE SONUÇ

Konu, şu başlıklarla açıklanabilir:

1. Hedef iktidara gelmek. Teoride partilerin kuruluş amacı, iktidara gelmek ve ülkeyi/devleti yönetmektir. Fakat her parti bu amacı taşımaz. Bununla beraber esas gaye ve hedef, iktidara sağlamaktır. Bu yarıştı hâliyle kazananlar ve kaybedenler olur. Kaybedenlerin tekrar veya bir sonraki seçime girme şansları ve imkânları vardır.

Ülkemizde 28 Mayıs 2023'te ilk defa uygulanacak 2. tur seçim, buna bir örnektir.

Acaba ahiret hayatında böyle bir şans ve imkân var mıdır?

2. İslam'da nihai durak. Dünya hayatı, bütün yaratılmışlar için sonludur. İnsanlar, doğuyor, yaşıyor ve sonunda ölüyorlar. **Ölüm** gereği, insan hayatını bir daha geri gelmemek, doğmamak üzere sonlandırmaktadır. Bu dünyada her şey tartışılıyor, hatta inkâr ediliyor, ama **ölüm**, ne tartışılıyor, ne de inkâr edilebiliyor. Nice Fir'avun ve Nemrut nispetinde **diktatörler**, ölüm hakikati karşısında bir varlık gösterememiş ve ona teslim olmuşlardır.

İnsan ölüncü, ahiretin ilk durağı **kabir hayatı** başlar. Hadis-i şerifte bildirildiği şekilde, **kabir yeri**, kişinin iman ve amel/ibadet ve tâat durumuna göre, ya cennet bahçesinden bir bahçe veya cehennem çukurlarından bir çukur olur (Tirmizi, Kıyamet 26).

1) Cennet ve cehennem. İsrâfil aleyhisselâm'ın son Sûr'a üflemesiyle kabirdekiler kalkar ve bir anda yüce Allah'ın huzurunda toplanırlar (Yâsîn, 53). İman ve amel bakımından hesapları görülür. Mü'min ve kâfir olanlar belirlenir. Bir nida gelir: Ey Mücrimler/kâfirler, ayrılın Mü'min kullarımdan (Yâsîn, 59).

Ahirette Mü'minler cennete, kâfirler de cehenneme götürülür. Mü'minlerde şefâate uğramayan günahkârlar, günahları nispetinde cehenneme kaldıktan sonra cennete girerler.

Böylece, Mü'minler, kazananlar; kâfirler ise, kaybedenler olur.

2) Ahirette "tekrar dünyaya gelme" talebi. Cehenneme girecekler belli olduktan sonra, ateş/cehennem kendilerine gösterilince (Şuara,91), çok pişman olurlar ve yalvarırlar. Rablerine inanmayan veya yanlış inanan kâfirler: Yâ Rabbi, ne olur, bizi tekrar dünyaya döndür, iman edelim ve salih amel işleyelim/ibadet ve tâatte bulunalım, derler. Onlara şöyle denir:

Ayet-i kerime'de buyrulur: (Kâfirlerden her biri ölüm hâlinde: "Rabbim, beni tekrar dünyaya döndür.) **Belki ben bıraktığım şeyde** (dünyada terk ettiğim imana sahip olur ve) **salih** (rizana uygun iyi) **bir iş yaparım** (der.) **Hayır!** (Asla dünyaya geri dönüş yok!) **Bu, sadece onun söylediği** (boş) **bir sözden ibarettir** (Mü'minün,100).

Eğer geri döndürülürse, yine onlar yasaklanan şeylere geri dönerler. (En'âm,38.)

İslam dininde yalan, iftira ve tevizirata dayalı particilik yoktur.